ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. září 2026 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Kantorové a soudkyň JUDr. Evy Lamplotové a JUDr. Mgr. Ivany Doubkové **odvolání obžalované D S**, narozené , proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 21. května 2026, číslo jednací 8 T 43/2026-92, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec l písmeno d) trestního řádu se napadený rozsudek **ruší v celém rozsahu.**

Podle § 259 odstavec 3 písmeno a), b) trestního řádu se ve věci znovu rozhoduje tak, že se

obžalovaná

D S, narozená v Praze, trvale bytem , fakticky bytem

se podle § 226 písmene b) trestního řádu **zprošťuje návrhu na potrestání** státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně ze dne 13. dubna 2026, spisová značka ZK 70/2026, pro skutek, spočívající v tom, že

dne 2026 v době od 11:00 hodin do 11:20 hodin v budově Okresního soudu v Berouně na adrese Wagnerovo nám. 1249, Beroun, v procesním postavení vazebně stíhané v rámci vazebního zasedání ve věci vedené pod sp. zn. , přes výslovné poučení o trestní odpovědnosti za trestný čin křivého obvinění podle § 345 trestního zákoníku uvedla do protokolu o vazebním zasedání ze dne 2026 záměrně nepravdivé informace, že jí měla L H z poskytnout drogu pervitin, ačkoli to nebyla pravda, kdy tuto skutečnost sama popřela v procesním postavení svědka před policejním orgánem Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Beroun, Oddělení obecné kriminality při jejím výslechu v trestním řízení proti L H, narozené , vedeném pod sp. zn. KRPS- /TČ-2026-010271, tím, že uvedla, že si ve skutečnosti 0,2 g pervitinu s L H společně koupily od třetí osoby, přičemž si však byla vědoma toho, že její nepravdivá výpověď byla případně způsobilá založit podezření ze spáchání trestného činu neoprávněné výroby a jiného nakládání s omamnými nebo psychotropními látkami, s rostlinami nebo houbami

je obsahujícími nebo s jedy podle § 283 trestního zákoníku s tím, že bylo z důvodu její nepravdivé výpovědi zahájeno trestní řízení,

v němž byl spatřován přečin křivého obvinění podle § 345 odstavce 2 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uznal obžalovanou vinnou přečinem křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku a za tento přečin a přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, za který byla odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Berouně sp. zn. 8 T 1/2026 ze dne 2. 1. 2026, jí uložil podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Pro výkon trestu jí podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Berouně sp. zn. 8 T 1/2026 ze dne 2. 1. 2026, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

2. Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaná dopustila přečinu křivého obvinění tím, že: „dne [redacted] 2026 v době od 11:00 hodin do 11:20 hodin v budově Okresního soudu v Berouně na adrese Wagnerovo nám. 1249, Beroun, v procesním postavení vazebně stíhané v rámci vazebního zasedání ve věci vedené pod sp. zn. [redacted], přes výslovné poučení o trestní odpovědnosti za trestný čin křivého obvinění podle § 345 trestního zákoníku uvedla do protokolu o vazebním zasedání ze dne 2. 1. 2026 záměrně nepravdivé informace, že jí měla L[redacted] H[redacted] z [redacted] poskytnout drogu pervitin, ačkoli to nebyla pravda, kdy tuto skutečnost sama popřela v procesním postavení svědka před policejním orgánem Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Beroun, Oddělení obecné kriminality při jejím výslechu v trestním řízení proti L[redacted] H[redacted], narozené [redacted], vedeném pod sp. zn. KRPS-[redacted]/TČ-2026-010271, tím, že uvedla, že si ve skutečnosti 0,2 g pervitinu s L[redacted] H[redacted] společně koupily od třetí osoby, přičemž si však byla vědoma toho, že její nepravdivá výpověď byla případně způsobilá založit podezření ze spáchání trestného činu neoprávněné výroby a jiného nakládání s omamnými nebo psychotropními látkami, s rostlinami nebo houbami je obsahujícími nebo s jedy podle § 283 trestního zákoníku s tím, že bylo z důvodu její nepravdivé výpovědi zahájeno trestní řízení.“

3. Proti rozsudku obžalovaná podala včasné odvolání, které odůvodnila prostřednictvím obhájkyně (tehdy obžalovaná byla ve výkonu trestu odnětí svobody a obhájkyně jí byla ustanovena soudem). Namítá, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, neboť Mgr. Aleš Grombíř vedl také vazební zasedání ve věci sp. zn. [redacted], ve kterém obžalovaná měla vznést křivé obvinění. Za situace, že by mohl být soudce v řešené věci vyslechnut jako přímý svědek, tedy jednání obžalované přímo vnímal svými smysly, nelze připustit, aby o této věci jako soudce rozhodoval, když je evidentní, že za takové situace nemůže rozhodovat nestranně. Napadený rozsudek neobsahuje řádné a náležité odůvodnění. Okresní soud se nevypořádal s relevantní obranou obžalované. K tomu odkazuje na judikaturu Ústavního soudu. S obranou obžalované spočívající v tvrzení, že nebyl naplněno zavinění, se okresní soud vypořádal jednou větou, kdy vzal zkrátka za své, že jako uživatelka drog obžalovaná ví, že poskytnutí drog jinému je trestné, a proto byl dán úmysl dopustit se trestného činu křivého obvinění. Své rozhodnutí založil na svých domněnkách a pocitech, čemuž odpovídají i jeho formulace “nabízí se,“ „může být.“ Obžalovaná namítala, že v rámci vazebního zasedání byla v silném rozrušení a že byla zmatená – kdy toto vyplývá též z přepisu daného zasedání, a že si tedy vůbec neuvědomovala, že by svým vyjádřením, v němž je nyní spatřován trestný čin, mohla způsobit škodlivý následek. Ostatně absenci vědomostní složky lze dovozovat i z dalších okolností vazebního zasedání, když v situaci, kdy se státní zástupce dotazoval na trestné jednání, kterého se vazební zasedání týkalo, bylo evidentní, že obžalovaná se

chce jakémukoliv obvinění paní H[redacted] vyhnout, z čehož minimálně nepřímo vyplývá, že v situaci, kdy jí naopak zmínila si vůbec nebyla vědoma toho, že by tím mohl být způsoben zákonem reprobovaný škodlivý následek. Minimálně nepřímo toto vyplývá též z následného chování obžalované, která při první příležitosti, kdy si takový potenciálně hrozící následek mohla uvědomit, veškerá svá tvrzení popřela. Bylo zjištěno, že obžalovaná a L[redacted] H[redacted] drogy obstaraly a užívaly společně, je tak otázkou samotnou, zda obžalovaná otázku státního zástupce správně pochopila, když skutečnost, kterou uvedla a v níž je nyní spatřován trestný čin, není odtrženou od reality, když drogy obžalovaná a poškozená užívaly společně a v určitý moment si je tudíž mezi sebou skutečně mohly předávat. Dále uvádí, že trestnost činu, pokud by byla shledána, tak zanikla účinnou lítostí podle § 33 tr. zákoníku. Dále namítá nepřiměřenost trestu. Navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d) tr. řádu zrušil a sám ve věci podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl tak, že se obžalovaná podle § 226 písm. b) nebo e) zprošťuje obžaloby. In eventum, aby krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d) tr. řádu zrušil a věc za současné aplikace § 262 tr. řádu vrátil okresnímu soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

4. K projednání odvolání obžalované krajský soud nařídil veřejné zasedání, které konal v její nepřítomnosti, neboť pro tento postup byly splněny všechny zákonné podmínky. Vyrozumění o konání veřejného zasedání bylo obžalované řádně a včas doručeno ještě do výkonu trestu odnětí svobody předtím, než byla z výkonu trestu odnětí svobody propuštěna. Obžalovaná v den konání veřejného zasedání volala na informační centrum krajského soudu s tím, že ze zdravotních důvodů nedorazí k veřejnému zasedání a požádala o jeho odročení. Takovou žádost obžalované o odročení zasedání krajský soud neshledal za včasnou, ani řádnou, neboť nebyla doložena žádným lékařským potvrzením, ani neobsahovala žádné bližší informace a nebyla tedy způsobilá k tomu, aby na jejím základě mohl být závazný termín veřejného zasedání odročen. Zároveň bylo možno věc rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalované.

5. Z podnětu odvolání obžalované Krajský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dále shledal i vady, které nebyly odvoláním výslovně vytýkány, ale které mají vliv na správnost napadených výroků. Přitom dospěl k závěru, že odvolání obžalované je důvodné, s výjimkou procesní námitky stran vyloučeného soudce, se kterou se krajský soud neztotožnil. Krajský soud má za to, že jmenovanému samosoudci nevznikl poměr k věci ve smyslu § 30 tr. řádu tím, že byl činný i ve věci sp. zn. [redacted]. Možnost jeho výslechu ve věci jako svědka není reálná, neboť věc spočívá na objektivních důkazech, kterým je zejména zvuková nahrávka z vazebního zasedání. Není důvod se domnívat, že by nemohl ve věci rozhodovat nestranně.

6. Okresní soud provedl v souladu s procesními předpisy dokazování v rozsahu postačujícím pro rozhodnutí. Ostatně o holém skutkovém ději nemohly ani vzniknout žádné pochybnosti, neboť výslech obžalované ve vazebním zasedání, ve kterém se měla dopustit křivého obvinění I[redacted] H[redacted] je autenticky zachycen na zvukovém záznamu vazebního zasedání, který je součástí spisového materiálu, jakož i jeho doslovný přepis zpracovaný policejním orgánem. Okresní soud však provedené důkazy nehodnotil postupem podle § 2 odst. 6 tr. řádu a nevypořádal se se všemi rozhodnými skutkovými okolnostmi případu. K věci přistoupil formalisticky bez hodnocení skutečného obsahu výslechu obžalované. Okresní soud své úvahy shrnul pouze v několika větách v odstavci 6/ napadeného rozsudku, zjištěné skutečnosti interpretoval nepřesně a izolovaně, což jej dovedlo k vadnému rozhodnutí ve věci. Okresní soud pominul, že obžalovaná nebyla u vazebního zasedání řádně poučena, natož aby byla poučena o následcích křivého obvinění. Žádného poučení o možném křivém obvinění se jí nedostalo ani v průběhu výslechu, což je v situaci, kdy nastane možnost, že vyslýchaná osoba vypovídá

nepravdivě zcela standardní postup. Okresní soud nedocenil okolnosti výslechu. Obžalovaná byla zadržená, tedy omezená na osobním svobodě, ohrožená vzetím do vazby a byla vyslýchána ke krádeži. Primárním důvodem výslechu obžalované tedy byla krádež, nikoliv drogy. Obžalovaná k dotazu státního zástupce „kdy jste tady byla ze strany policie zjištěna jako pozitivní, tak…“ odpověděla „no tak mi to dala ta L[redacted].“ K dalším okolnostem dispozice s drogou obžalovaná nebyla vůbec dotázána, spontánně nic neuvedla. Dále byla obžalovaná opět dotazována na krádež, včetně možné spojitosti L[redacted] (jejíž příjmení uvedla až na další výslovný dotaz) s krádeží, když opakovaně odmítla L[redacted] do krádeže „zatahovat.“ Vyznívá naprosto nelogicky, že by obžalovaná chtěla L[redacted] H[redacted] usvědčit z distribuce drogy, ale zároveň by odmítla jí usvědčit z účasti na krádeži, jak trefně namítá obžalovaná v podaném odvolání. Krajský soud se neztotožnil ani s tvrzením okresního soudu, že by obžalovaná později své vyjádření „dala mi to L[redacted]“ popřela v rámci své svědecké výpovědi. Ve svědecké výpovědi obžalovaná totiž uvedla, že to chce uvést na pravou míru, že si pervitin koupily s L[redacted] společně (na půl) na Hlavním nádraží, což není v přímém rozporu s předchozím vyjádřením, že jí to dala L[redacted]. Obžalovaná přiléhavě namítá, že závěr o naplnění subjektivní stránky, je výrazně zpochybňován právě skutečností, že v situaci, kdy si byla prokazatelně vědoma, že by se křivého obvinění mohla dopustit (byla vyslýchána v pozici svědka pro možnou distribuci drog ze strany L[redacted] H[redacted]), tak výslovně popřela, že by jí L[redacted] H[redacted] někdy prodala, zdarma poskytla, či nabízela nějaké drogy. Okresní soud uvedl, že obžalovaná se trestného činu dopustila v úmyslu nepřímém (odstavec 7/ napadeného rozsudku), ačkoliv zákon vyžaduje úmysl přímý ve vztahu k základní skutkové podstatě, čímž založil další významnou vadu rozsudku.

7. Za zjištěného stavu napadený rozsudek nemohl obstát pro vady předpokládané ustanovením § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu, a krajský soud rozhodl o jeho zrušení. Po zopakování stěžejních důkazů (protokol o vazebním zasedání, včetně zvukové nahrávky a doslovného přepisu) a provedení důkazu nového (spis Okresního soudu v Berouně sp. zn. [redacted]) ve veřejném zasedání ve smyslu § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu provedl vlastní hodnocení věci a dospěl k závěru, že vyjádření obžalované „dala mi to L[redacted]“ nenaplňuje zákonné znaky trestného činu křivého obvinění ani po stránce objektivní, ani po stránce subjektivní.

8. Křivé obvinění musí po obsahové stránce dosahovat určitých kvalitativních parametrů tak, aby na jeho základě mohlo dojít ke konkretizaci skutku, což vyjádření „dala mi to L[redacted]“ nesplňuje. Obžalovaná neuvedla žádné skutkové okolnosti, ze kterých by bylo možné vyvozovat závěr o spáchání trestného činu. Nebylo prokázáno, že by obžalovaná chtěla L[redacted] H[redacted] křivě obvinit z distribuce drogy. Obžalovaná v zásadě pouze mimochodem v rámci výslechu týkajícího se jejího podezření z krádeže k pozitivnímu testu na drogy uvedla, že jí to dala L[redacted], což však nevylučuje její pozdější verzi, resp. upřesnění, že si drogu obstaraly společně. Ostatně, že se jednalo o společné obstarání drogy vypověděla i L[redacted] H[redacted]. Naopak z výpovědi obžalované bylo zřetelné, že L[redacted] H[redacted] z žádné trestné činnosti usvědčovat nechce, a naopak jí chce od možného protiprávního jednání distancovat. Za situace pouze strohého nahodilého vyjádření obžalované („dala mi to L[redacted]“), očividné snahy obžalované „nezatahovat“ L[redacted] H[redacted] do účasti na krádeži, pozdějších souladných výpovědí obžalované a L[redacted] H[redacted], že si drogu obstaraly společně, je trestní odpovědnost obžalované vyloučena. Nebylo ani prokázáno, že obžalovaná chtěla porušit zájem chráněný trestním zákoníkem.

9. Z výše uvedených důvodů krajský soud dospěl k závěru, že jednání obžalované nevykazuje znaky přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku. Proto rozhodl podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu o zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu ve věci znovu sám rozhodl tak, že obžalovanou návrhu na potrestání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně ze dne 13. 4. 2026, sp. zn. ZK 70/2026 zprostil podle § 226 odst. b) tr. řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** další řádný opravný prostředek **přípustný.**

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b trestního řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 2. září 2026

Mgr. Lucie Kantorová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá